

346

א.ד.

מדינת ישראל
הכנסת

פרוטוקול מס. 11

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
שהתקיימה ביום ג', כ"ג בשבט, תשי"ב - 19.2.52 בסעה 9.00

נוכחים : היו"ר א. אלטמן
א. ברטן
ח. בן-אשר
ז. הרצל
א. הכרמלי
ג. טברסקי
י. ישיעהו
ט. כפרית

מוזמנים: ד"ר שיבא
מר כוזבינה
- מסרד הבריאות {
ד"ר פורת
- מסרד המסחר והתעסיה
מר ברין
- מסרד האוצר
מר פרי
ד"ר קורן {
מרכז קופת-חולים.

סדר-היום:
(1) שאלת האספקה הרפואית.
(2) ענין קופת-חולים.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר א. אלטמן:

על סדר-היום של ישיבה זו עמדה שאלת האספקה הרפואית. נציגי קופת-חולים הוזמנו לישיבה של השבוע הבא, אולם בגלל אי-הבנה הם הופיעו לישיבה זו. אני חושב שעלינו יהיה להקדיש, בישיבה זו, זמן קצר גם לענין קופת-חולים. אני מעמיד, על-כך, את ענין קופת-חולים כסעיף שני בסדר-היום של ישיבה זו, ואבקש את נציגי קופת-חולים לחזור אלינו בסעה 10.00.

אני מוסר את רשות הדיבור לנציגי מסרד

הבריאות.

א.ד.

מ.ר. כוזבנינה:

אנו הערכנו את היבוא של רפואות
ופצרכים דנטליים לשנת 1951 ב -
2,200,000 ל"י. לעומת זאת קיבלנו: 707,258 ל"י עם הקצבת מטבע
חוץ ו- 443,495 ל"י בלי הקצבת מטבע עבור תצרוכת הארץ. סכומים אלה
אינם כוללים את התצרוכת של משרד הבטחון ולא את היבוא לצרכי התעשייה
הפרמצבטיית שעבורה קיבלנו 110,000 ל"י.

בשנת 1951 הוצאנו רשיונות יבוא בסכום
של 1,028,878 ל"י עם הקצבת מטבע, ובסכום של 417,713 ל"י בלי הקצבת
מטבע חוץ. סכומים אלה אינם כוללים את המילדות שהקצינו עבור משרד
הבריאות וגם לא את היבוא בקונסיגנציה.

אמנם הוצאנו רשיונות בגבולות הסכומים הנ"ל,
אולם לא כל הרשיונות נוצלו היות והאוצר לא הרשה לנו להמשיך ביבוא.
כמות הרפואות אשר הגיעה ארצה לא הדביקה את התצרוכת, אלא היתה קטנה
בהרבה מהתצרוכת המסוערת.

הערכת התצרוכת נתבססה בעיקר על התצרוכת
של שנים קודמות, על גידול האוכלוסייה ועל מצב הבריאות הירוד של העולים
שהגיעו ארצה.

ברצוני להדגיש כי הודות לסלמי קודם שהיה
בארץ לא הורגש עד כה המחסור כפי שהוא עלול להיות הורגש בעבור חודשים
סעטים. במסך 4 החודשים האחרונים כמעט ולא ניתנו כל הקצבות ליבוא
רפואות, ואם ניתן סה"כ מסך 2 החודשים האחרונים, הרי זו כמות טבוטלת
לעומת הכמות שהובטחה.

אנו בתקלים בקטיים לא קטנים ביבוא הרפואות.
התנאים בשוק העולמי, בגלל המצב הבינלאומי המתוח, הם כאלה שכל ארץ וארץ
מעונינת לאגור לה סלמי של רפואות לשעת חירום. ברצוני לומר, אם לא
יבוא שינוי ייחודי, ולאחר, בשיטה הנוכחית של הממשלה בהקצבת מטבע חוץ
ליבוא רפואות, אנו בעמוד בפני מחסור רציני של רפואות אשר יתן את
אותותיו בבריאות האוכלוסייה.

משרד הבריאות הסתדל וסתדל כל הזמן לעודד
עד כמה שאפשר ייצור מקומי של רפואות יסוד. אני מקווה שהעבור זמן קצר -
אולי בעבור פחות מחדש ימים - נוכל לומר שהודות למאמצים שנעשו על-ידי
משרד הבריאות וגורמים אחרים בארץ, שהיה לנו הספקה סלמי של אינסולין
לתקופה די מסושכת, בלי שנצטרך לדאוג למטבע חוץ לרכישת חומר רפואי.
חיוני זה. בגלל מחסור באינסולין היו הפגנות ליד קופת-חולים, לפדות
שסחורה זו היתה בקונסיגנציה בנסל, ולא יכלו לשחררה מפאת המחסור במטבע
חוץ.

ברצוני להדגיש עובדה שניה: במסך השנה
הקמה - ביצמת הוועדה הכלכלית למען ירושלים בהשתתפות הסתדרות הרוקחים,
קופת-חולים והמקציה הפרמצבטיית - חברה לגידול ואיסוף צמחי רפואה בארץ.
חברה זו עוד נדרם נכנסה לשלב של ביצוע, היות ועובדות האיסוף חלפו וחסרו
הזרעים המתאימים, אבל חברה זו עתילה לתרום את חלקה לעידוד ופיתוח
התעשייה היסודית של הפרמציה בארץ.

ד"ר שיבא:

ברצוני להוסיף כמה השלמות לדברי מ.ר. כוזבנינה,
אנו ביקשנו 2,200,000 ל"י וקיבלנו
1,500,000 ל"י. לכאורה אפשר לחשוב שהמצב אינו כל-כך רציני ואינו
צריך להדאיג אותנו. אולם אנו קיבלנו הקצבות אלה ללא כל תכנון, לא
כהקצבות חדשיות, אלא בהפתעות, ולכן אי אפשר היה לנהל חיי מסחר תקינים,
והיינו נאלצים לקנות מה שבזדמן ולא את הסחורה החיונית לנו ביותר.

אד.

ד"ר שיבא:

מה הם הליקוויים? האחד - המחסור במטבע חוץ, אולם ישנו עוד ליקוי יותר רציני: אין יבוא הרפואות מסיג את אותה זכות העדיפות כמו יבוא מזון, ברצוני להצביע על עוד תקלה אחת. יש פוגים שונים של חמרים אשר על מסרדים אחרים, כגון: מסרד החקלאות או מסרד המסחר והתעשייה, להביאם מהקצבות שלו. כיוון שמסרדים אלה לא הביאו חמרים אלה, נאלץ מסרד הבריאות להפריש, מהכספים המוקצבים לו, מכוסים ניכרים עבור הגשת חמרים כמו חמרי-חיסוי (דיסרג'נס), דאד.ס., כלי אוכל, ציוד למיטות של חולי שחפת ועוד.

מצבנו הוא קשה. מחדש מוקטובר לא קיבלנו כל הקצבות רגילות. על-חשבון החוב של 80,000 ל"י שנשאר בספטמבר, קיבלנו עד עכשיו רק 30,000 - 22,000 ל"י, ועל מכוסים אלה הוצאנו רסיונות יבוא בלי לקבל את כל הסחורה. מאז לא קיבלנו כל הקצבה שוטפת.

מסרד הבריאות לא קיבל כל הקצבה מכספי ההענקה האמריקאית. הודיעו לנו שכספי ההענקה חולקו בין המסרדים השונים בלי לקחת בחשבון את מסרד הבריאות. אחרי מאמצים רבים נעשה תיקון על-ידי הורדה ממסרדים אחרים והוקצב לנו סכום של 1/2 מיליון דולר. על סכום זה נרם נתקבל אישור מהצר האמריקני.

נעשה ניסיון מצדנו להסתמס בסחורות שהג'יונס יכול לקבל מגרמניה בטקום כסף, אולם מסרד שני לא שחרר את הכספים למסרה זו.

עכשיו יש בדרך בולמוס של חבילות רפואות סחוף-לארץ. אנו התנגדנו לכך, כי זה גורם לשוק-סחור ולהתייקרות הרפואות וגם להכרחה. יש בארץ נכונות לשלם כל מחיר עבור תרופה.

אני חושב שהמסרדים צריכים לדאוג ליבוא של חמרי-חיסוי. חמרי-חיסוי הם יותר חשובים משר כתנה. גם בחורף היו למעלה מ-100 מקרים רסומים של טיפוס הבטן, זה אומר כי אנו מתקרבים לקיץ איום. אני חושב כי יבוא חמרי-חיסוי הוא חיוני כמו יבוא לחם.

אני חושב כי המחלקה למטבע חוץ חייבת להקציב לנו כ-100,000 ל"י לחדש ליבוא צרכי רפואה. אין זה דרישה מוגזמת כל עיקר.

מר כנובנינה:

אחרי פרסום התכנית הכלכלית החדשה של הממשלה וקביעת 3 הסערים עבור המצרכים הטביעים ארצה, נקבע שער של דולר ו-40 לרפואות. לפי דעתי צריך לסנות את השער הזה. הרפואה אינה פחות חשובה, ולעתים היא יותר חשובה מאשר הלחם. אם נבעו ללחם שער של 2.80 צריך לקבוע את אותו השער עבור רפואות. אני חושב כי אם במדינות אחרות, והן קיים ביחוס-לאומי וביטוח בריאות, נותנים ריפוי חינם, רפואות חינם ואין נותנים מזון חינם, מטעם רפואות קודמות למזון בהרבה טובנים. אנו חייבים, על-כן, לתקן את השער לרפואות.

ד"ר פורת:

היות ולא הודיעו לי על נושא הדיון לא הצטיידתי בחומר הדרוש והגאתי רק את תכנית היבוא לשנה זו.

אני שותף לנענות של ד"ר שיבא נגד המוצר. גם אנו במסרד המסחר והתעשייה סובלים ממחסור במטבע חוץ, אולם אני חושב שיש הצדקה לתת זכות עדיפות למזון.

א.ד.

ד"ר פורת:

אני מברך לומר שאנו נלחמים על כל חסר וחסר, וברור שגם על חסרים לצרכי בריאות. במסגרת המגף שלי אני חייב לדווג ליבוא צמר-גפן וליגנין. לפי תכנית **סיבוא** צריך להביא לארץ: 360 טון ליגנין ו- 400 טון צמר-גפן רפואי.

ביחס לליגנין יש אפשרות להשיגו בלי להיות זקוקים להקצבת האוצר, אלא על-פי הסכם ממחרי שיש לישראל עם פינלנד. הוצאנו כבר דטיון יבוא על 120 טון ואני **סקוזה** לקבל את הישור האוצר לכך בימים אלה.

חיפסתי דרכים אין להשיג צמר-גפן בלי הקצבת מטבע חוץ. התקשרנו עם מגף הטקסטיל וביקשנו שיכללו 200 טון צמר-גפן גלמי בדרישתם מההענקת האסדיקנית. הגקסה הוגשה, אולם היא **טעונה** אישור מהצד האסדיקני. אם הבקשה תאושר, יש לקוות שנקבל כמות די ניכרת. בטביל עודף הכמות נאלץ לקבל הקצבה במטבע חוץ.

כפועל תהיה **מסקנה** של צמר-גפן דרך אינורות של יבוא ללא תשלום וגם בצורת מתנות. בית-חולים אחד בירושלים קיבל במתנה כמות של צמר-גפן שתספיק לו למסך שנה וחצי.

דסמתי לפני את הטענות בנוגע לחסרי-חיסוי, ואעביר זאת למחלקה המטפלת בכך.

היו"ר אלטמן:

אנו עוברים לפרשת השאלה והתשובות.

י. הרצל:

מה הם המכוסים צריך לקבל מהג'וינט?

ד"ר סיבא:

המכוס צריך להגיע ל- 400,000 דולר.

י. הרצל:

מה הם הסיכויים לקבלת 1/2 מיליון דולר מההענקת האסדיקנית?

ד"ר סיבא:

זה עדיין אינו ברור.

י. הרצל:

אתם ביקשתם 2,200,000 ל"י, הוצאתם דטיונות על סך 1,400,000 ל"י בערך, אשר לא כולם נוצלו, בכל-זאת לא נמתווה בארץ מצב קטסטרופלי, האם פירוש הדבר שביקשתם יותר מדי?

ד"ר סיבא:

אנו לקחנו בחשבון לא רק תרופות אלא גם ציוד רפואי. ובאמת לא חידשנו את הציוד ואנו מסתמסים בציוד מאיכות גרועה מאד.

מר כונזבינה:

מסרד הבריאות חייב לדווג שהמלאי הקיים לא יופחת. אם דרשנו סכומים אלה הרי שהתכווננו להשאיר את המלאי הקיים שלא יסתמו בו, ובאותו הזמן גם לדווג למלאי "ברזל" לסעת חירום.

י. הרצל:

שמענו כאן שהסתמסתם בסכומים שהוקצבו לצרכי רפואה עבור ציוד מטבח, ד.ד.ט. וכו'. האם בגלל זה לא קופחו מוסדות אחרים ולאן דוקא מוסדות בריאות?

ד"ר סיבא:

לפי הסכם בין מטטלת ישראל ודניה הוסכם שנקבל מוצרים מתוצרת דניה. כיוון שלא היה לנו ציוד מסקי החלטנו לקבל במקום רפואות ציוד ל- 200 - 100 מיטות של שחפת.

לגבי הד.ד.ט. הורדנו מהקצבה הכללית.

א.ד.

י. הראל:

שאלה לבא-כח מסדר המסחר והתעשייה:
אני מבין שאתם אחראים לא רק עבור אספקת צמר-גפן וליגנין, אלא גם. לטפסת נייר טואלט, יסבון וחסרים חיוניקליים וארכי רפואה כגון: גליצרין ועוד. הייתי רוצה לשמוע מה הם הסיכויים לאספקת חסרים אלה בטביל מוסדות בריאות לשנה הסוספת? האם יש אפשרות לתת עדיפות בחלוקת חסרים אלה לצרכי בריאות, אם תהיה החלטה כזו במסדר הבריאות?

ד"ר פורת:

אם אקבל דרישה כזו, אפשר יהיה לתת עדיפות למוסדות הבריאות.

אשר לנייר טואלט - יש כמות גדולה בקונסיגנציה כנמל חיפה ואין אפשרות לסחורה. אם בכלל מחלקים חסרים אלה, מחלקים אותם למוסדות בריאות, ולפעמים גם לבתי-סלון.

אני הוסם לפני את הבקשה לפתן זכות עדיפות בחלוקת נייר טואלט ויסבון למוסדות בריאות.

הינ"ר א. אלחמון:

אני מאסער מאד שבא-כח האוצר לא נכח כאן ולא שמע את הסקירה והמענות של נציגי מסדר הבריאות.

נמסר לנו כאן כי בשנת 1951 היתה התביעה מצד מסדר הבריאות ליבוא רפואות ומצרכים דנטליים בגבולות של 2,200,000 ל"י הוצאו רסיונות על סך של יותר ממיליון ל"י, שלא כולם נוצלו. היבוא ללא חסלום של רפואות היה בגבולות של 400,000 ל"י. נוצר מצב רציני שיש הגדל גדול בין הדרישה לבין הסיפוק שלה.

לפי דעת מסדר הבריאות צריכה אספקת הרפואות ליהנות מעדיפות ממוימת שאינה פחותה מהעדיפות הניתנת למצרכי מזון. זה היה המצב עד עכשיו.

גם בנוגע לעבר היינו רוצים לשמוע הסברים אולם בעיקר ברצוננו לדעת מה יהיה העתיד. בטמע כאן החשש כי בעתיד עלול היצב להיות הרבה יותר גרוע מאשר עד כה. האם אפשר לדעת מה בכוונת האוצר לפעול ביחס זה לקראת העתיד?

ועוד שאלה. בטסעה כאן הטענה כי רפואות, בהיותן מצרך חיוני וראשוני במעלה, אין להפלות את סחירן לגבי סחיר הלחם. אם ללחם נקבע שער המינימום, מדוע קבעו לרפואות את השער של דולר ו-40?

מר ברין:

אני מאסער על האיחוד, אולם ההזמנה ליסיבה זו במסרה לי לפני זמן קצר.

מה שנוגע לעבר, אירע לאו דוקא בטסח של יבוא הרפואות אלא בכל הטסחים של חיינו. אנו מובלים ממחלה רצינית - ממחסור במטבע חוץ. המצב במטבע חוץ היה כל-כך חמור עד שנאלצנו למכור ניירות ערך בריטיים באנגליה כדי לשלם חובות גדולים.

אשר לעתיד, אין ספק כי עד כמה שאפשר תינתן זכות עדיפות גם לאספקת רפואות. קשה להגיד היום מה יהיה בעתיד, אולם אני חושב שהיצב יהיה יותר טוב בגלל קביעת השערים החדשים ומתן רסיונות ליבוא ללא חסלום. הרפואות, כסן יתר המצרכים, תעלינה במחיר יותר גבוה מאשר היום, אבל הכמות הכללית תהיה יותר גדולה. הוא הדין בקשר לסבון. ואני מדבר עכשיו על סבון מוצר מקומית היות ואין אימפורט של סבון לארץ. אנו צריכים רק לדאוג לקניית חמרי-גלם ליצור הסבון. עכשיו יש כבר ייצור מקומי של חמר-גלם לסבון, ויש סיכויים שכמות התוצרת תגדל.

סר ברין:

בשלב זה ק"ה לומר מה תהיינה התוצאות של התכנית החדשה של המיסלה. ברור שהיבוא ללא תשלום יסתדע על סמכים יותר רבים מאשר עד כה. אנו חושבים כי מבחינת הכנסות של המלאי, יבוא שיפור ניכר לנובה, אולם יחד עם זה המחירים יהיו יותר גבוהים.

אנו נמצאים במצב של ריאורגניזציה, במצב של ספנה מוחלט בכל הסמכים, ולכן איני יכול לומר כיגוע מה יקבל מסרד הבריאות, או כל מסרד מסלתי אחר, בתור הקצבה בשביל סחורות חיוניות.

ג. טברסקי:

אתם מדברים על עדיפות. אני מוכנה להבין את עדיפות הרפואות על הלבשה והנעלה, אבל האם אתם חושבים שאפשר לתת עדיפות לרפואות לגבי מזון? ומה דעת המחלקה למטבע חוץ על כך?

ד"ר סיבא:

אסני מבקש עדיפות, אני מבקש סויון.

האספה אינה במחלקה למטבע חוץ אלא בפוליטיקה שמנהלים לגבי יבוא הרפואות. הדרישה לפטבע חוץ עבור רפואות לעומת הדרישה למזון היא קטנה ביחס, ולכן אני חושב שצריך לדאוג לכך שהיסוכ לא ידע מחסור ברפואות.

א. הכרמלי:

כפי ששמעתי היתה איזו "אי-הבנה" ביניכם לבין הג'וינט בקשר לשחרור סחורות. מדוע לא תפנו את בקשיכם לאינטסטנציה הגבוהה ביותר, לוועדת התיאום המתאמת את פעולות הג'וינט והסוכנות?

אתם כאן מבקשים מחיר זול לרפואות. מי יבטיח לנו שהמחיר הזול הזה יהיה זול גם בבית-המדרקח או בבית-החולים הפרטי? סתי נגיע למצב בו ייקבע מחירון עבור מצרכי רפואה וגם עבור איספוז?

י. הרמל:

מסאלתי למסרד המסחר והתעשייה היא: להודיענו בישיבה הבאה אם ישנה האלטה על סתן עדיפות בחלוקת הארדים הדרושים לצרכי הבריאות למוטדות הבריאות השונים, ומה המיכויים לכך בשנה השוטפת?

מסאלתי לנציג האוצר היא: כי בישיבה הקרובה יביא לנו חוסר או ישיב לנו על 3 השאלות הבאות: (1) מה היא העדיפות שנותנים לחמרי רפואה באימפורט ובהקצבות מטבע חוץ? (2) האם יש צורך לעורר את המאלה של סתן עדיפות לחמרי רפואה? (3) מה הם המיכויים להקצבות עבור חמרי רפואה בזמן הקרוב?

אם נקבל תשובות על 3 השאלות האלו נוכל להתרוכח ולהחליט אם עלינו לעורר את כל המאלה של מספקת הרפואות במליאת הכנסת.

י. יצעינה:

האם יש לממשלה מלאי "ברזל" של חמרי רפואה לשעת חירום? האם המלאי סדוריין לשעת חירום או שמסתמשים בו כרזרבה בשעת הדחק?

הי"ד י. אלטמן:

לשאלה זו כבר ניתנה התשובה. קיים מלאי כזה, אולם במידה שלא מגיעים מוצא חמרי רפואה מסתמשים במלאי הקיים.

אר.

תז"ר א. א. אלטמן:

אני מסיים את הדיון בטעיף זה. בישיבה הקרובה, בעוד שבוע, נמשיך לדון בשאלה זו. מבקש את נציגי האגודות והמסדר להביא לישיבה הבאה את החומר המבוקש.

אנו עוברים לדיון בטעיף השני של סדר-היום - ענין קופת-חולים. ברצוני להקריא לפניכם את המכתב שנתקבל ממסדר הגריאות בנדון:

במכתב מרכז קופת-חולים אל כבודו יש הצעה שוועדה קטנה תבדוק את העובדות בקשר לוויכוח שבין מר פרי לביני. נראה לי שבלי ועדה כזו מתוך ועדת השירותים, אשר תביא את מסקנותיה לפני הליאת ועדת השירותים, הופעה של מרכז קופת-חולים ושלנו בוועדה לא תביא לתוצאות שמרכז קופת-חולים מתכוון להשיגן, ואנו לא פחות, והן גילוי האמת הטלחה טביב הוויכוח. לכן נראה לי שהישיבה ב- 26.2.52 אינה יכולה לפתור מאומה בסך השאלה הברורה.

אם דעתי זו לא תתקבל על דעתכם, אז נראה לי שיש לחלק את השאלה לשניים. ראשית לדון על הטעיפים 1,2,3,8 ולהזמין מלבדי גם את ד"ר יהל ממסרדנו.

בישיבה שניה לדון על הטעיפים 4,5,6 ובישיבה נפרדת על נקודה 7, ולהזמין לישיבה זו את מר כוסבינה, מנהל מחלקת הרוקחות של המסלה, ואת הצד השני של האינטרסים, הלא זו התעשייה הפרמצפטיק ובגיי-מח המסרד הבלתי מבוטח ביבוא חמרי רפואה. בלי קונפרונטציה, הוויכוח לא יאפשר לוועדת השירותים כל סיכום. אולם נראה לי כבלתי מעשי לחדש את הוויכוח אשר עבר כבר שלבים רבים בלי שוועדת עיון תבדוק את הנתונים אשר בוויכוח.

ברצוני לשמוע את דעת נציג קופת-חולים ואת דעת חברי הוועדה בקשר למכתבו של ד"ר שיבא, האם כדאי שוועדה מצומצמת תבדוק את פרשת המסרד שנתגלע בין מסרד הגריאות וקופת-חולים?

מר פרי:
במכתב שכתבתי לוועדת לשירותים איגודים ביום 7.10.51 נאמר:

הנני מתכנן להציע לכב' להביא לדיון בהקדם את שאלת האיטפוז ההולכת ומחמירה בכלל, ובצפון הארץ בפרט. בקשר עם הוויכוח הפומבי שהתעורר בשאלה זו ביני לבין המנהל הכללי של מסרד הגריאות, היה רצוני וחשוב לקבוע ודמ-כל את העובדות על-ידי ועדה קטנה שמתפקידה יהיה רק לבחון ולקבוע את העובדות, "פקט פיננדינג קומיטי", שתשמט אחד-כך חומר עובדתי בטוח כאשר השאלה תעמוד לדיון בוועדה לשירותים איגודים. אני מצדי מביא בזאת כמה שאלות שיש לבחון אותן:

1. מספר המיטות בבתי-החולים הממשלתיים לסוף 1950;
2. מספר המיטות שנתווספו בבתי-החולים הממשלתיים החל מ-1.1.51 (א) מיטות כלליות; (ב) מיטות למחלות ספציפיות (רוח, שחפת, מחלות מדבקות);
3. מצב האיטפוז באזורים הטונים של הארץ;
4. האם קופת-חולים מקבלת השתתפותה של המסלה והחזקת בתי-חולים שלה על-יסוד מכסה כללית או למעלה ממנה, ומה הם הסכומים שקיבלה קופת-חולים?
5. האם הקצבתה של המסלה לקופת-חולים מתחלקת בין כל קופות-החולים בהתאם לכלל מסויים שנקבע על-ידי המסלה, או שקופת-חולים של ההסתדרות קיבלה הקצבות למעלה מן המסגרת הנ"ל?
6. האם סכומים הניתנים מקרן פיתוח לבנין בתי-חולים ניתנים השנה על-יסוד מודוס מסויים לכל מוסדות ועיריות שמקימים בתי חולים, ואם קופת-חולים קיבלה בהתאם למודוס זה או למעלה ממנו?

מד/זי

- 7. האם נכונה טענתה של קופת-חולים שהיא קופתה בחלוקת הדיביזים לאספקה רפואית, היות ולא התמלאה החלטתו של סר הבריאות שקופת-חולים תקבל ב-1951 - 40% מהסכום הכללי שיוקצב על-ידי הממשלה לאספקה רפואית;
- 8. האם בבית החולים בנס ציונה היו קיימות 60 מיטות עוד בשנת 1949-1950, או שהם סודרו ב-1951.

אני חושב שרצוי מאד שוועדה מצומצמת מוסמכת של ועדת השרותים הציבוריים תבדוק את הדברים, תבחון את העובדות ותביא חומר מסוכם לוועדת השרותים הציבוריים.

י. ישעיהו:

כיון שסר פרי נוכח בישיבה זו, אני מציע שהוא ירצה לפנינו על פרסת הסכסוך שנתגלע בין קופת-חולים ובין משרד הבריאות בנוגע לטאלות האיטפוז ואספקה רפואית. אחר-כך נבחר וועדה מצומצמת.

י. הראל:

אני חושב שלא רצוי לסמוע את דברי סר פרי שלא בנוכחות באי-כח משרד הבריאות.

כיון שסני הצדדים מבקשים ועדה מצומצמת

אני מציע שנבחר ועדה כזו.

הינ"ר א. אלטמן:

אני מציע ועדה מצומצמת מורכבת משלושה חברים. כאשר ועדה זו תאסוף את החומר ותסיים את דיוניה היא תגיש אותו למליאת הוועדה ואנו נוכל לדון על הענין באופן יסודי.

ובחרה ועדת מסנה לענין קופת-חולים.

חברי הוועדה הם: י. הראל - ינ"ר; ג. מברסקי, ד. נצר.

עלינו גם לבחור רעת מסנה לעניני מעבדות. כגלל סיבות שונות, לא פרינציפיונית, הוחלט להפריד בין ועדת השרותים וועדת העבודה, שכל אחת מהן תקבע ועדת מסנה. ברור שסתי ועדות המסנה תצטרכנה לתאם את פעולותיהן.

ובחרה ועדת מסנה לעניני מעבדות.

חברי הוועדה הם: א. אלטמן - ינ"ר, י. הראל, י. ישעיהו,

א. ברמן, ט. כפרית.